

Sygn. akt I ACa 160/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Lucyna Świdarska-Pilis
Sędziowie :	SA Elżbieta Karpeta SO del. Gabriela Ott (spr.)
Protokolant :	Małgorzata Korszun

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2013 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa H. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 24 października 2012 r., sygn. akt II C 384/11,

- 1) oddala apelację;
- 2) nie obciąża powódki kosztami postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I ACa 160/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 17 kwietnia 2013 roku

Powódka H. K., reprezentowana przez fachowego pełnomocnika, domagała się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 97.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że w dniu 6 sierpnia 2006 r. wpłaciła w (...) w B. oszczędności w kwocie 312.000 zł na zakup jednostek uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych. Nie została poinformowana ani przez dyrektor banku, ani też doradcę banku o ryzyku inwestycyjnym i sytuacji rynkowej na giełdzie. Po dwóch latach oszczędności stopniały do 215.000 zł. Prokuratura zawiadomiona o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oszustwa i niedopełnienia

obowiązków odmówiła wszczęcia dochodzenia uznając, że zachowanie pracowników banku nie nosiło znamion czynu niedozwolonego.

Pozwane (...) S.A. z siedzibą w W. domagało się oddalenia powództwa i zasądzenia kosztów procesu. Pozwany podnosił, że uzasadnienie pozwu jest lakoniczne, nie dołączono do niego żadnych dokumentów uczestnictwa powódki w funduszach inwestycyjnych. Nie wiadomo jakiego uczestnictwa, w jakim funduszu i w jakim okresie dotyczy żądanie pozwu. Niezależnie od tego podniósł, że z posiadanych przez pozwanego dokumentów wynika, że powódka podpisami na formularzach potwierdziła zapoznanie się z prospektami informacyjnymi (...) oraz (...), miała zatem świadomość co do istoty nabywanego produktu finansowego, w tym ryzyka związanego z inwestowaniem w jednostki uczestnictwa o zmiennej wartości inwestycji. Ponadto podniósł, że zgodnie z art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 27.05.2004 r. o funduszach inwestycyjnych, w brzmieniu z dnia 6.08.2006 r., ewentualną odpowiedzialność za szkody poniesione przez osoby nabywające lub odkupujące jednostki uczestnictwa, nabywane za pośrednictwem (...) S.A., ponosi wyłącznie ten bank.

Powódka w piśmie procesowym z dnia 17 kwietnia 2012 r. podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko i wniosła, na podstawie art. 194 § 1 k.p.c., o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (...) S.A. w K..

Postanowieniem z dnia 24 października 2012 r., wobec nie uzupełnienia braków formalnych wniosku z dnia 17.04.2012 r., Sąd Okręgowy Katowicach oddalił wniosek powódki o dopozwanie w charakterze pozwanego (...) S.A. w K..

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 24 października 2012 r. Sąd Okręgowy w Katowicach oddalił powództwo i zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Swoje rozstrzygnięcie oparł na następujących ustaleniach i rozważaniach. Powódka domagała się od pozwanego odszkodowania za szkodę, której doznała na skutek deliktu w postaci oszustwa i niedopełnienia obowiązków służbowych. W związku z powyższym ciążył na niej obowiązek wykazania zasadności swojego roszczenia. Wraz z pozwem powódka nie zaoferowała żadnych dowodów na okoliczność zakupu jednostek funduszy inwestycyjnych, ich rodzajów i okresu, którego dotyczy żądanie. Pełnomocnik powódki, zobowiązany w trybie art. 207 § 3 k.p.c., po upływie terminu, zawniósł dowody z pliku nieuwierzytelionych, niewiadomego pochodzenia, komputerowych wydruków oraz nieuwierzytelionych kopii potwierdzeń transakcji – wyłącznie nabycia – w tym jedno na nazwisko syna powódki. Wnioski te, jako złożone z naruszeniem prekluzji dowodowej, zostały oddalone. Ponadto Sąd wskazał na ich zerową przydatność dowodową. Powódka, pomimo zarzutu pozwanego, nie wykazała w jaki sposób wyliczyła wysokość szkody. Ponadto pozwany nie był legitymowany biernie w tej sprawie albowiem zgodnie z twierdzeniami powódki deliktu mieli dopuścić się pracownicy (...) a nie pozwanego. Wniosek o dopozwanie tego banku został oddalony z powodu nie uzupełnienia jego braków formalnych a ponadto w ogóle nie wykazano podstawy faktycznej powództwa.

Apelację od tego wyroku złożyła powódka, która domagała się jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Sądowi Okręgowemu zarzucała naruszenie art. 505 §1 k.p.c. w zw. z art. 194 ustawy z dnia 27.05.2004 r. o funduszach inwestycyjnych, art. 503 §1 k.p.c. poprzez pominięcie zawniósłowanego przez powódkę dowodu z opinii biegłego celem wykazania braku osobistego podpisu na oświadczeniu o znajomości prospektów informacyjnych (...) art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 27.05.2004 r. o funduszach inwestycyjnych i art. 194 § 1 k.p.c., które to naruszenia przepisów postępowania mogły mieć wpływ na wynik postępowania.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył co następuje:

Apelacja powódki nie jest zasadna i nie mogła skutkować zmianą ani też uchyleniem zaskarżonego wyroku z następujących powodów.

Jak prawidłowo wskazał Sąd I-instancji, powódka reprezentowana przez fachowego pełnomocnika, domagała się od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. odszkodowania za szkodę majątkową w wysokości 97.000 zł, jaką poniosła w związku z zakupem w dniu 6.08.2006 r. jednostek uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych i nie poinformowaniem jej przez dyrektora i doradcę (...) Oddział w B. o ryzyku inwestycyjnym, sytuacji rynkowej na giełdzie, możliwości poniesienia ryzyka utraty części wpłaconego kapitału. Jak twierdziła powódka w związku z powyższym po dwóch

latach jej oszczędności stopniały z 312.000 zł do 215.000 zł. W związku ze stanowiskiem pozwanego funduszu, który kwestionował wszystkie okoliczności przytoczone przez powódkę, w szczególności brak stosownych pouczeń o ryzyku inwestycyjnym oraz podnosił brak jakichkolwiek konkretnych danych co do funduszy, daty nabycia, ewentualnego zbycia jednostek uczestnictwa i rodzaju funduszy, z uczestnictwem w których związana miałaby być szkoda, obowiązkiem powódki było wykazanie wszystkich okoliczności faktycznych podnoszonych w pozwie i ewentualnie w dalszym toku postępowania. Z mocy bowiem art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Ponieważ powódka swoje roszczenie opierała na przepisach dotyczących czynów niedozwolonych, to obowiązana była wykazać przesłanki odpowiedzialności z art. 415 k.c. Oznacza to, że do jej obowiązków należało wykazanie bezprawnego zachowania pozwanego, powstania szkody w jej majątku oraz normalnego związku przyczynowego pomiędzy bezprawnym zachowaniem lub zaniechaniem pozwanego a powstałą szkodą. W tej sytuacji powódka zobowiązana była wykazać kiedy, jakie, w jakiej ilości i o jakiej wartości nabyła jednostki uczestnictwa w konkretnych funduszach, z czego wynika uszczuplenie w jej majątku a ponadto winna wykazać delikt tj. bezprawne (sprzeczne z prawem) zachowanie pozwanego i adekwatny związek przyczynowy pomiędzy bezprawnym zachowaniem pozwanego (jego pracowników lub osób, za które ponosi odpowiedzialność) a szkodą powstałą w majątku powódki. Tymczasem zaoficerowanymi dowodami powódka okoliczności tych nie wykazała. Po pierwsze wnioski dowodowe zostały złożone z po upływie określonego terminu do ich składania i sąd pominął je jako spóźnione, po drugie wnioski te nadal zmierzały tylko do wykazania nabycia udziałów w funduszach inwestycyjnych i to nie w wysokości o jakiej mowa w pozwie. Nie zaoficerowano żadnych dowodów na okoliczność powstania szkody, sposobu jej wyliczenia oraz bezprawnego działania pozwanego.

Ponadto z twierdzeń powódki zawartych w uzasadnieniu pozwu wynika, że deliktu mieli dopuścić się pracownicy (...) a nie pozwanego, dlatego też po stronie pozwanej w ogóle zachodzi brak legitymacji do występowania w przedmiotowej sprawie.

Zarzut zawarty w apelacji pominięcia dowodu z opinii biegłego jest chybiony. Powódka ani jej pełnomocnik w toku całego postępowania przed Sądem I-instancji nie złożyli wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii jakiegokolwiek biegłego. Z apelacji można wywnioskować, że zarzut dotyczy dowodu z opinii biegłego grafologa na okoliczność autentyczności podpisu powódki na oświadczeniu o zapoznaniu się z informacjami o funduszach, polityce inwestycyjnej funduszy i świadomości ryzyka inwestycyjnego. Taki wniosek dowodowy nie został złożony w postępowaniu przed Sądem Okręgowym a ponadto jego złożenie w toku postępowania przed Sądem I-instancji było bezcelowe wobec tego, że w piśmie procesowym z dnia 17 kwietnia 2012 r. powódka przyznała, że takie oświadczenie podpisała, ale nie posiada wiedzy fachowej na temat funkcjonowania giełdy.

Zarzuty naruszenia art. 505 § 1 i 503 § 1 k.p.c. są niezasadne z tego powodu, że przepisy te regulują postępowanie upominawcze a przedmiotowa sprawa nie była rozpoznawana w tym trybie. Sąd Okręgowy nie mógł zatem naruszyć przepisów o postępowaniu upominawczym, którego nie stosował.

Także niezasadny był zarzut naruszenia art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. nr 146, poz.1546 z zm.) albowiem Sąd Okręgowy nie poczynił jakikolwiek ustaleń, ani też nie przeprowadził dowodu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnych, ani też wyciągów z takich ksiąg. Dokumenty tego rodzaju w toku postępowania w ogóle nie zostały przedłożone. Powódka podnosząc zarzut naruszenia art. 33 ust. 3 ustawy o funduszach inwestycyjnych nie wskazała na czym naruszenie to miałoby polegać. Ponadto ponieważ nie wykazała aby szkoda w ogóle powstała to nie mogła skutecznie zarzucać naruszenia tego przepisu.

Reasumując żaden z zarzutów apelacji nie był zasadny a zaskarżony wyrok odpowiada prawu.

Dlatego też mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Apelacyjny oddalił apelację na powódki na mocy art. 385 k.p.c. Na mocy art. 102 k.p.c. nie obciążył powódki kosztami postępowania apelacyjnego z uwagi na charakter sprawy oraz jej sytuację życiową.